

I. OSOBNÍ A STUDIJNÍ ÚDAJE

Příjmení: **Štoger** Jméno: **Dominik** Osobní číslo: **483106**
Fakulta: **Fakulta biomedicínského inženýrství**
Studijní program: **Ochrana obyvatelstva**
Studijní obor: **Plánování a řízení krizových situací**
Název práce: **Možnosti využití sociálních sítí pro informování obyvatelstva při krizových situacích**

II. HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Kritéria hodnocení práce		Počet bodů
1.	Splnění cíle a vhodnost struktury obsahu bakalářské práce z hlediska zadaného tématu (splnění zadání). (0 - 30)*	20
2.	Teoretická úroveň a využití dostupné literatury v bakalářské práci. (0 - 20)*	15
3.	Formální náležitosti a úprava obsahu bakalářské práce (úroveň psaní, označení struktury textu, grafy, tabulky, citace v textu, seznam použité literatury apod.). (0 - 10)*	8
4.	Rozsah realizačních prací, aplikovaných vědomostí a znalostí, úroveň metodologického zpracování a závěrů práce. (0 - 40)*	17
5.	Celkový počet bodů	60

* Slovní hodnocení uveďte v komentáři.

III. NÁVRH OTÁZEK K OBHAJOBĚ

1. Uveďte přesně, jak by měly být dle vašeho názoru využity sociální sítě k předávání relevantních informací o krizových situacích obyvatelstvu.

2. Uveďte, jakým způsobem si představujete realizaci navržených doporučení a kdo by za jejich provedení měl být zodpovědný?

3.

IV. CELKOVÉ HODNOCENÍ ÚROVNĚ VYPRACOVÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Hodnocení**:	A (výborně)	B (velmi dobře)	C (dobře)	D (uspokojivě)	E (dostatečně)	F (nedostatečně)
Počet bodů:	100 - 90	89 - 80	79 - 70	69 - 60	59 - 50	< 50
	☐	☐	☐	X	☐	☐

** v případě hodnocení F (nedostatečně) uveďte podrobný komentář

Bakalářskou práci hodnotím výše uvedeným klasifikačním stupněm a doporučuji/nedoporučuji k obhajobě.

V. KOMENTÁŘ

Téma práce je zajímavé, aktuální a v dnešní digitální a nuceně distanční době přínosné. Z formálního hlediska je práce standardně vypracována a splňuje požadované náležitosti. Student akorát nepoužívá citační styl předepsaný ČVUT, ale jiný, nicméně validní.

Z obsahového hlediska autor v teoretické části práce uvádí definice řady pojmů, ale bez bližšího spojení s tématem a zadáním práce. Je zde uvedena například obsáhlá definice krizových stavů, výčet typových činností IZS či operačních středisek, ale není zde uvedeno spojení s tématem práce, například, že právě KOPIS HZS jsou odpovědní za zajištění varování obyvatelstva a obecně je HZS kraje odpovědný za provoz JSVV určeného k tomuto účelu. Na druhou stranu se zde čtenář nedoče, že varování obyvatel jedním ze základních úkolů ochrany obyvatelstva a jaké právní normy upravují způsoby jeho realizace. Autor poté používá pojmy jako tísňové informování obyvatelstva, ale nikde nedefinuje, co tento pojem znamená, jestli se jedná o formu předání informace obyvatelstvu nebo způsob varování obyvatelstva. Také neuvádí, jakému obyvatelstvu má být toto informování určeno, osobám v tísni nebo široké veřejnosti o vzniku nebo hrozbě krizové situace na území státu či jeho části? Zvláštní je rovněž vymezení působnosti orgánů kraje a obce, kdy dle textu na str. 22 tyto orgány zabezpečují mimořádné události na určitém území. Některé části textu je nezbytné lépe formulovat. Zbylé pasáže teoretické části práce jsou pečlivě vypracovány a zajímavě pojednávají o popisovaných tématech způsobů varování a informování obyvatel i sociálních sítích.

Praktická část práce je dobře zpracována a výsledky dotazníkového šetření přehledně zpracovány. Student získal i validní názory na danou problematiku tiskových mluvčích HZS několika krajů, které následně uplatnil při stanovení výsledků. Provedený výzkum je tedy validní a jeho výsledky zajímavé. Student v dotazníkovém šetření ovšem narazil i na potencionální způsob zneužití tísňové linky, kterému se mohl v diskuzi více věnovat. Diskuze je ovšem spíše vyhodnocením práce a nikoliv diskuzí a komparací vlastních výsledků s výsledky jiných autorů či s reálně používanými systémy varování obyvatelstva v zahraničí. Pohled na tuto problematiku v zahraničí a její pojetí v práci zásadně absentuje, neboť jsou tyto systémy aktivně a efektivně využívány k varování obyvatel v řadě zemí Evropy i a jejími hranicemi, v ČR jsou tyto systémy spíše ve svém počátku. Například Norsko využívá moderní technologie i k varování svých obyvatel v zahraničí a tuto činnost zajišťuje tamní Ministerstvo zahraničí. Stanovená doporučení jsou jasně uvedena, ale nejsou nikterak vysvětlena a autor neuvádí ani způsob, jak by měla být realizována, k jakému přesnému účelu a kdo by je měl zajišťovat. Dle zadání se má jednat o reálná doporučení pro praxi, ale výsledkem jsou pouze obecná tvrzení. Rovněž není v práci uvedeno, jak by tedy měly být použity sociální sítě k informování a varování obyvatelstva, kdo by tak měl činit, v jaké formě apod. Autor rovněž vůbec neadresuje legislativní problém v této oblasti a celkově chybně používá dva základní pojmy v práci, varování obyvatel a informování obyvatel. Varování obyvatel je jedním ze základních úkolů ochrany obyvatelstva a způsob jeho provedení je blíže definován ve vyhlášce č. 380/2002 Sb. Na druhou stranu informování obyvatel je doprovodná činnost s účelem předání doplňující informace nebo informace jiného charakteru. Tyto pojmy nelze zaměňovat, jelikož za varování obyvatel jsou zodpovědné příslušné orgány a varování musí být veškeré potencionálně ohrožené obyvatelstvo bez rozdílu věku či informační gramotnosti. Z tohoto důvodu nelze v současné době v žádném případě využít sociální sítě k varování obyvatel a nelze tímto způsobem nahradit JSVV. Sociální sítě mohou sloužit jako doplňující způsob předání dodatečné informace či jako způsob, kterým lze společně s hromadnými sdělovacími prostředky oslovit širší veřejnost. Bohužel se autor ve svém výzkumu hlouběji nevěnuje kvalitě předávaných informací prostřednictvím sociálních sítí, kde je velmi jednoduché šíření tzv. fake news a pro účely krizové komunikace není stanoveno, kdo může předávat informace veřejnosti, jaké informace přesně a kdo by měl vykonávat dozor v této oblasti. V době řešení Covidové pandemie jsme byli právě svědky nejednotného způsobu komunikace, a dokonce i šíření nekvalitních či neúplných informací oficiálními představiteli státu a ministerstev.

Celkově je práce kvalitně vypracována, ale po obsahové stránce je v ní patrná řada nedostatků zejména odborného

charakteru. Výzkumná část práce je důkladně zpracována a vyhodnocena, ale hloubka zpracování a úroveň výstupů je zde nedostatečná. Jako zcela nedostatečnou hodnotím i úroveň diskuze, doporučení a závěrů práce. Celkově však student naplnil podstatu zadání práce a práci doporučuji k obhajobě.

Jméno a příjmení: Ing. Martin Staněk
Organizace: ČVUT v Praze, Fakulta biomedicínského inženýrství
Kontaktní adresa: Nám. Sítná 3105, 272 01 Kladno

Podpis:

Datum: